

عنوان مقاله:

عناصر برجسته زبانی اشعار محمد بیابانی

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 13، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد مرادی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد انار

پوران یوسفی پور - دانشگاه آزاد

فاطمه غفوری مهدی آباد - دانشگاه آزاد اسلامی انار

خلاصه مقاله:

عناصر برجسته زبانی شعر شاعران بازتاب گریز از هنجارهای زبان معیار است. گریزی هوشمندانه و هنرمندانه برای آفرینش شعر و تمایز از زبان معمول و مرسوم جامعه که منجر به ظهور سبک و تمایز سبکی از شاعران دیگر می‌گردد. محمد بیابانی از شاعران نامی معاصر و زاده جنوب ایران است. از مجموع آثار او، پنج مجموعه شعر چاپ شده است که به «حماسه‌های سوگوار» معروف است. نظر به اهمیت شاعر و آثار ارزشمند وی و فقدان پژوهشی در مورد آن‌ها، این پژوهش به روش تحلیلی توصیفی و با ابزار کتابخانه‌ای به دنبال دستیابی به پاسخ این پرسش‌ها است که آیا بیابانی شاعری هنجارگریز است؟ علت هنجارگریزی او چیست؟ برجسته‌ترین عناصر زبانی اشعار وی کدام است؟ به نظر می‌رسد وی شاعری هنجارگریز است که آگاهانه و برای آشنایی زدایی و تشخیص بخشیدن به اشعار خود به این روش‌ها روی آورده و به این مهم نیز دست یافته است. برجسته‌ترین عنصر زبانی سروده‌های وی، باستان‌گرایی یا آرکائیسم است. انواع هنجارگریزی واژگانی، گویشی، سبکی، آوایی، نوشتاری، نحوی و انواع آرکائسم واژگانی و نحوی در شعر وی نمود قابل توجهی دارد.

کلمات کلیدی:

آشنایی زدایی، برجسته‌سازی، آرکائیسم، اشعار، محمد بیابانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1703947>

